Ч. 140. Львів, Четвер, дня 22. червня (5. липня) 1900. Річник IV.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2·50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:
на цілий рік . 16 рублів або 36 франків
на пів року . 8 рублів або 16 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановиx псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрация експедиция »Руслана« під ч. 9 **ул. Коперника (Лїндого ч. 9.)** Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертають ся лиш на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїнї 10 кр. від стрічки, а в »Надісланім« 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

„Der Süden“ о „Новій правици“.

Тижневник сей, посьвящений справам австрийских полудневих Славян, умістив в виданю своїм з 30. червня статю, в котрій похваляє факт сполученя «Союзан» з ческою шляхтою і консервативним центром. Der «Süden» виходить з становища, що «Союзани», до яких належать і рускі посли, сполукою з поважними сторонництвами парляменту скорше дійдуть до своїх прав, ніж ізолюючи себе. В Ібзена штуці «Приятель народа» приходить вправдї герой, що в своїй чванливости каже: «Сильний є найсильнїйшим, коли сам іде», але герой Ібзена є фантаст і придурковатий. Ібзен як-раз хотів перевести доказ, що viribus unitis більше можна здїяти, ніж роздробленими силами.

«Як довго істнувала правиця — каже «Süden», — так довго стояв при нїй і Славяньский христ.-народний Союз». Він занимав в нїй хоч не перше, але чесне місце. Наколи можна зробити який заміт «Союзови», то хиба той, що «Союз» піддержував завсїгди з всякою льояльностию інтереси своїх приятелів з правиці, не домагаючи ся від них реванжи. «Союз» не був користолюбивий. Колиж правиця не з вини «Союза» розпала ся, то «Союз» поступив розумно, що не пійшов слїдом героя Ібзенівского і не вдав ся в якусь полїтику «десперада», а сполучив ся з поважними сторонництвами парляменту для переведеня звісної проґрами. Полудневі Славяни мусять обороняти ся перед Італїянцями і Нїмцями, а до сеї оборони потребують сили і помочи. «Нова правиця» є природною сполукою, похожою на колишний клюб Гогенварта, що не був на скрізь славяньским, а мимо того мав велике значінє. «Нова правиця» ісповідує два принципи: австрийскість і християньский сьвітогляд. Она стоїть на австрийско-династичнім ґрунтї. Тим чувством переняті так само полудневі Славяни, як Русини, як і консервативна ческа шляхта. Християньский сьвітогляд — се поклик і проґрама «Нової правиці». «Н. правиця» не є «клєрикальною» в тім дусї, мов би хотїла викликувати «культурну борбу». Она хоче лише розвій держави уґрунтовати на християньских підставах і в законодавство увести християньский сьвітогляд. Не похибнемось, наколи скажемо, що з тими принципами годять ся як дальматиньскі Славяни, так і Чехи, як рускі посли так і Країнцї. «Нова правиця» не буде викликувати нїяких борб, она буде лише поборювати тих, що намірили людску суспільність виховати не на підставі теольоґії а — зоольоґії. Она поборювати ме антиавстрийскі і антихристияньскі змаганя. До других сторонництв віднесе ся «Н. правиця» приязно».

Статю «Süden-а» не потребуємо коментувати. Она вірно представляє духа, що віє посеред членами «Нової правиці».

Галичина в державнім буджетї.

Буджетова провізория на другу половину біжучого року, оголошена на днях цїсарским розпорядженєм, містить такі позициї на річ Галичини:

В етатї мінїстерства внутрішних дїл: на реконструкцию стромих частий краєвої дороги Новий Санч-Закличин на просторони межи Домбровою і Збишицями 19.600 корон; на будову моста з зелїзною конструкциєю на Вігрі під Перемишлем на правительственнім гостинци 100.000 кор.; на реґуляцию Днїстра 320.000 кор.; на реґуляцию Соли 79.556; Ломницї 79.616; на будову парового багра на Вислї 80.000; на будову такого самого багра і парового реморкера на Днїстрі 80.000 зр.; на будову правительственного будинку в Кракові 184.000 корон.

В етатї мінїстерства просьвіти на артистичне прикрашенє унїверситета в Кракові послїдна рата 10.000 корон; на реставрацию костела в Лежайску друга рата 10.000 кор.; на реставрацию ґалєриї в монастирі Домінїканів в Кракові 2000 кор.; на заосмотренє знарядами і на устроєнє клїнїк при львівскім медичнім факультетї 110.000 кор.; на будову патольоґічно-анатомічного інститута в краківскім унїверситетї 50.000 кор.; на відновленє оранжериї в краківскім ботанїчнім огородї 3000 кор.; на закупно колєкциї ґальванїчних відбитків старинних польских друків для краківского унїверситета 700 кор.; на внутрішнє устроєнє краківского Collegium Novum 636 кор.; на устроєнє аверівского осьвітленя в хемічнім інститутї краківского унїверситета 600 кор.; на будову окулїстичної клїнїки в Кракові 40.000 кор.; на будову нової криницї при бучацкій ґімназиї 120.000 кор.; на внутрішнє устроєнє сеї ґімназиї 4.000 кор.: на будову ґімназиї св. Анни в Кракові разом з внутрішним устроєнєм друга і послїдна рата 153.000 кор.; на будову третої ґімназиї в Кракові разом з внутрішним урядженєм 60.000 кор.; на перше урядженє держ. торговельної школи у Львові 4000 кор.

В етатї мінїстерства зелїзних дорог: на розширенє стациї в Новім Санчи 100.000 кор.; на покритє розходів висше прелїмінаря будови зелїзничої лїнїї Станиславів-Воронянка 300.000 кор.

В етатї мінїстерства справедливости: на будову окружного суду в Ряшеві 10.000 кор.; на будову третого крила тернопільскої вязницї 30.000 яко перша і 50.000 кор. яко друга рата; на будову другого поверха в правительственнім будинку в Золочеві 24.800 кор.; на будову будинку нового суду в Зборові яко друга рата 30.000 кор.; на будову суду в Жидачеві 14.000 кор.; на будову суду в Гвоздци 20.000 кор.

На інвестицийні кредити:

В етатї мінїстерства справ внутрішних: на будову нового правительственного будинку в Кракові 40.000 кор. В етатї мінїстерства просьві-

---

10 І. ҐУЦКОВ.

УРИЄЛЬ АКОСТА.

траґедия в 5. актах.

Переклав з нїмецкого Лев Лопатиньский.

(Далї).

СІЛЬВА.

Єго я бороню, але прецїнь
Менї здаєть ся, мов я сам змінив ся.
Ой як те серце людске настроєне
Богато в тони й склади ріжнородні:
Як з інструменту, де здаєть ся нам,
Що вже послїдний скарб добув штукар
З криївки тих звучних мельодий,
Вітхнений музик дальше й дальше
Несе незнані пісни з глубини
Невичерпаної скарбницї! — Слухай,
Що дїялось при оцїнцї зі мною.

ЙОХАЙ
(до себе).

Що я почую?

СІЛЬВА.

Так, Бен Йохай!
Коли замкнув ся з книжкою в комнатї
І в тихій самотинї я читав,
Читав за параґрафом параґраф, —
Не знаю як, — та не одно в тій книзї
До глубини порушило мене.
Богато мислий відгомоном в менї
Тронуло найнїжнїйші струни духа.
Я чув в души: не сьмієш ти, Де Сільва,
Сьвященикам оставить вольнодумця.
Рабінам фільозофа на суд-поталу!
І радо бувби я вписав до тори
Та до талмуду дещо, що з помежи
Блудного й недоведеного я найшов
Обдуманим основно в тім письмі,
Однак тому, що там нема того,
А я прирік по торі і талмудї
Єго судить, тож написав на книзї
Три слова тілько: »автор не є жидом«.

ЙОХАЙ.

Не жидом? Се двозначний суд!

СІЛЬВА.

О, нї,
Коли він жид, то се страшний є засуд.
Та чиж він жид? Чи потребує перед
Проклоном, перед переслїдуванєм
Корить своє чоло? Нї, сли хоче, має
Акоста право бути Християнином.

ЙОХАЙ.

Сільва?

СІЛЬВА.

Тогди твоя буде Юдита.

ЙОХАЙ.

Чи справдї? Уриєль Християнин?

СІЛЬВА.

Єго отець жив довго в Портуґалїї
В Христовій вірі. Єзуїти всїх
Дїтий в монастири виховували.
Коли вони втекли до Амстердаму,
Вернулись до Мойсеєвих законів —
Чи Уриєль також? Єго в тім воля,
Чи схоче Християном звати ся.

ЙОХАЙ.

Тогди пропав на віки для Юдити?

СІЛЬВА.

Для неї він пропав, коли вратуєм
Єго від суду кари Синаґоґи.
Ходім сюди, на сю тїнисту стежку...
Я чув, що вже про побут Уриєля
У Вандерстрата знають в Синаґозї.
Де Сантос прийде тут з проклоном церкви.
Тогди ти перед сим страшним післанцем
Відважно виступи — я лишусь з боку, —
Й скажи: Акоста, ти Християнин!
Юдита Християнкою не стане,

ти на медичну клініку в Кракові 320.000 кор. В етаті міністерства фінансів: на будову нового правительственного будинку в Коломиї 240.000 кор. В етаті міністерства зелізних доріг: на будову ліній Ходорів-Підвисоке 2,429.880 кор., льокальної зел. дороги Хабівка-Новий Торг 2,600.000 кор.; на будову льокальних зелізниць: Лужани-Заліщики, Глибока-Серет, Радівці-Бродина і Неполоківці-Вижниця разом 3,000.000 кор.; на розширенє стациї в Новім Санчи 100.000 кор.; на будову другого шляху в комунікацийнім трикутнику в Перемишли 445.000 кор.; на устроєнє зелізниці Ходорів-Підвисоке 800.000 кор.; на покритє надвижки розходів будови лінії Галич-Острів-Тернопіль 800.000 кор.; на будову зелізниць Тшебіня-Скавце 840.000 кор.; Пила-Яворжно 232.000 кор.; Хабівка Закопане 470.000 кор.; Коломия-Стефанівка 850.000 кор.; на зелізничі варстати в Перемишли 80.000 корон.

Промова цісаря Вільгельма.

Онодї виголосив цісар Вільгельм II. промову до війска при нагоді перегляду експедицийного корпуса, висланого до Китаю. Бесїда була держана в дуже острім тонї, і як запевняють, змінювали єї і лагодили кілька разів, заким передали до дневникарского ужитку. Але і в сїм видї є она дуже рішучою.

«Серед мира — сказав цісар на жаль, для мене зовсїм несподївано, підпалено смолоскип війни. Нечуваний що-до безличности злочин, викликуючий грозу своєю жостокостию, сповнено на особі мого титулярного заступника; посли других держав находять ся в небезпеченьстві житя. Иньші ваші товариші, вислані для їх оборони, нинї може вже послїдну ведуть борбу. Нїмецку фляґу, нїмецку державу обиджено, а се вимагає прикладного покараня і пімсти. Події, поступаючи зі страшною скоростию, вчинили ситуацию дуже поважною. В часї, в якім вас покликано до оружя, можна було надїяти ся, що при помочи піхоти і фльоти мир дасть привернути ся. Тепер видаєсь се тяжким завданєм, яке лише при помочи злучених війск европейских держав може стати розвязаним. Вже нинї шеф ескадри скороходів просив мене за присланє одної дивізиї. Будете бороти ся з ворогом меньше хоробрим від вас, а вивченим европейскими офіцирами, від яких Китайцї навчили ся справно уживати европейского оружя.

»Слава Богу, ваші товариші піхотинцї і моряки з моєї фльоти, які вели вже борбу з сим ворогом, держали ся хоробро і на ново ствердили славу нїмецкого оружя. Висилаю вас, щоби ви пімстили страшну кривду, і не спочину скорше, аж нїмецка фляґа, злучена з фляґами других держав, після побіди, буде повівати над мурами Пекіну; звідтам будемо диктувати Китайцям услівя мира. Ви винні добре відносити ся до ваших товаришів з війск других держав: чи то Россияне, чи Англичани, чи Французи, чи хто-небудь другий — всї будуть бороти ся в обороні цивілїзациї. Ви винні памятати на борбу в обороні нашої релїґії, наших переслїдованих братів та убиваних за віру Спасителя. Памятайте про давну хоробрість нїмецку та послїдний клич Бранденбурґів: «На Бога спусти ся, хоробро бори ся, а нїчо зі сьвіта не випре тебе.» Прапори, які повівають над вами, ідуть перший раз в огонь битви. Старайте ся звернути їх чистими та побідними. Мої горячі молитви будуть супровожати вас в дорозї!»

У Вільгельмсгафен відбувають ся тепер важні наради під проводом цісаря при участи секретаря стану Більова та офіцирів ґенерального штабу. Нїмеччина дожидає важних рішень, а різкі слова цісаря в обороні поваги Нїмеччини найшли прихильний відгомін в широких кругах. Тілько з другої сторони опозиціонїстів не вдовольнив тон, в якім цісар промовляв про «мою фльоту», «мою піхоту». Опозицийна праса підносить, що се є нелеґальний висказ, бо »нема жадної «цісарскої фльоти», анї «цісарских армат» в Нїмеччинї, а всї військові засоби і урядженя суть спільною власностию монархів «Нїмецкого Союза», які від себе дають повномочє прускому королеви до завідуваня сими урядженями та засобами. Спільним, колєктивним зверхником нїмецкої держави є репрезентация монархів, звана «Союзною Радою», якій підлягає так само пруский король, що носить почесний титул цісаря, як і саский король, баварский, віртемберский, великий князь баденьский і т. д. і в рівній мірі всї поносять відвічальність за ухвали, запавші на «Союзній Радї». Доперва по оголошеню війни «Союзна Рада» передає свої військові контингенти під начальну команду цісаря«. В сей спосіб розумують нїмецкі публїцисти, але се не здержить в нїчім Вільгельма II., котрий вже привик говорити і поступати після девізи: «так хочу, так розказую».

Румунїзация на Буковинї.

В послїднім числї заміщає »Буковина« дуже різку допись якогось »православного сьвященика«, звернену против москвофільских інтриґ та румунїзаторских загонів на Буковинї. Сей сьвященик пише:

»Прихильники староруской партиї і румунїзатори дуже не задоволені, коли »Буковина« критикує румунїзацию православної церкви і ясно показує, що церков наша вже зовсїм опанована румунїзаторами, а »староруси« в нїй вже тілько без'язикі раби та лякеї. Колиж одна тілько »Буковина« безустанно бичує наших волоских єзуїтів, то видко, мусить їй і єї прихильникам чейже залежати на долї нашої прадїдної церкви, не як москвофілам, що легкодушно кидають свою найдорозшу інституцию на жир вовкам.

»Спитаймо ся отверто: Мають Русини н. пр. православіє в Чернівцях? Нї! Єго забрали нам волоскі єзуїти. Церква катедральна, Параскеви і Николая то не православні церкви, а волоскі катедри, де Русинови нинї вже небезпечно заглянути задля волоских збитків. Даскали, сьпіваки, паламарі, а навіть сам Христос у волоских зубонях і трікольорах, а про богослуженє страшно і згадувати. Болгарскі напіви вже давно заборонені, хор не сьпіває принципіяльно нїчого по славяньски, найби і на ті дві ектенійки, що диякон виголосить від нехочу. То, що шепотом відчитує о. Protopopicin на проповідници в мові православній, т. є. проповідь руска, може лише соблазнити православного Русина. Духовна семинария, дяківска школа, парохіяльні тутешні уряди, чи се не фабрики виключно румунїзаторскі? І ще радять »староруси« мовчати на се безправство і жити з Волохами в мирі. Який тут може бути мир? Таж се була би чиста капітуляция! Нї, панове, до згоди ще далеко, треба вперед добре побороти ся і попрацювати. У справах православія ми не можемо нїчого закинути »Україноманам«. Не потребуємо позичати у »Прав. Буковини« очий; самі добре бачимо, хто справдї боронить руску православну церков.

Православний сьвященик.«

З полїтичного поля.

Вірноконституцийна нїмецка шляхта зібрала ся 1. липня в Празї під проводом ґр. Освальда Туна. На зборах явив ся з Відня і др. Бернрайтер. Комунїкат зборів каже, що не запали нїякі ухвали. О скілько ми поінформовані, то нїмецка шляхта приняла до відомости лише наміри правительства в справі поладнаня ческо-нїмецкого питаня. Наміри ті представив зібраним ґр. Бернрайтер.

Староческий орґан »Hlas Naroda« підносить потребу з'їзду визначнїйших славяньских послів, щоби поладнати непорозуміня між славяньскими делеґатами взагалї. Ми піддержуємо сю гадку Старочехів, наколи намірений з'їзд не буде пустою »славяньскою демонстрациєю, а стане щиро при проґрамі колишної правицї. На сїм з'їздї можна би трохи ширше поговорити про еґоїзм славяньский і виказати причини, задля яких правиця, хоч становила більшість парляментарну, була так апатичною для національної рівноправности. Але думаємо, що почин до такого з'їзду повинні дати ті, що розбили славяньску псевдосолїдарність.

Після »Lidove Noviny« подасть правительство соймам, що зберуть ся в осени, до відомости ренунциацию архикнязя Франціска Фердинанда.

Шенерирями заходять ся пильно коло »викурюваня« католицких людовцїв в Тироли. На днях відбув ся іменно під боком д-ра Катрайна в Інсбруку другий »Parteitag« радикалів нїмецких, на котрих промовляв головно пос. Гофер, редактор »Ascher Ztg.«. Гофер поставив резолюцию, в котрій домагав ся — для санациї (?) Австриї — розвязаня парляменту в тій цїли, щоби Тирольцї замість клєрикалів змогли по души своїй (?) вибрати нїмецких радикалів. Ґрабмайра анатемізовав Гофер. Відтак ухвалено і другу резолюцию, іменно в напрямі безпосередних виборів з сїльскої і пятої куриї, осуджено §. 14. і узнано управу др. Кербера яко революцию з гори. — А деж дїв ся др. Катрайн? — можна спитати, той сам Катрайн, що з таким жаром трудив ся над розбитєм правицї?

Новинки.

При змінї кварталу просимо Вп. передплатників о відновленє передплати. При сїй нагоді просимо також дотичних Вп. передплатників, що мають які небудь залеглости о остаточне їх вирівнанє. Ми зневолені оплачувати все готівкою, тому не можемо на будуче нїкому удїляти кредиту, отже Адмінїстрация була би приневолена при дальшім триваню залеглостий висилку часосий безусловно здержати.

Тож тим звільниш себе від суперництва
А знов мене, як вченого, звільниш
Встидатись перед Плятоном; бо хоть
Не вірю в те, що він доказує,
Однак цїню єго ті арґументи.

(Віддаляють ся).

Семий вихід.

(Манассе і гостї сходять через терасу).

МАНАССЕ.

Що чую, ждуть сьвященики на брамі?
Де Сантос з ними? Честь рідка для дому.

УРИЄЛЬ.

Они!

ЮДИТА

(до Уриеля).

Ви що? Глядїть відважно й прямо.
Де є Де Сільва? Чом музики стали?
Утнїть весело, най душа радїє!
Чи може вітер в серединї такту
Перевернув вам ноти?

УРИЄЛЬ.

Там дивіть ся:
Прийшли з рогами барана рабіни.

(Пострах між всїма).

Осьмий вихід.

Рабін Сантос з чотирома рабінами — трублять; опісля Йохай і де Сільва.

МАНАССЕ.

Се знак проклятя! і як-раз в моїм
Сумирнім закутку?

САНТОС

(торжественно).

Баранячі
Витають роги вас. Най Авраам,
Що свого сина Богу дав на жертву,
Згадаєсь вам: Як Господь Саваофт
Сказав: жертвуй за сина баранця,
Що біля тебе замотавсь рогами
В галузи корчика. А Авраам
Протяв дитяти свому мотузки,
І жертвував звіря за свого сина.
Хто визнає з вас віру Адоная,
Сей відступи ся, — Бог не хоче жертви
Потомків Авраама, — ти Акоста
Остань ся сам!

(Всї крім Юдити відступають).

А Вандерстрата дочка?...
Чи ти не віриш в Бога Адоная?

(Юдита відступає поволи).

УРИЄЛЬ.

Ах і она! Слїпий пересуд тягне
Могучо!

(до Сантоса).

Думаєш, що на Сінаю
Стоїш? Чи сам Мойсей тобі дав слово?
Хто удїлив вам власти проклинати?

(Далї буде).

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Евзебія; рим.-кат. Фільомени панни. В пятницю: гр.-кат. Агрипини; рим.-кат. Ісаія пророка.

— **РОДИМЦІ! Присилайте фанти для дяківскої льотериї! Купуйте льоси!** Фанти належить посилати до канцеляриї дяківскої льотериї, Львів Коперника ч. 36 на руки Впр. о В. Яцковского, гроші до Дирекциї »Народної Торговлї«, Львів, Ринок. *Комітет.*

— **Народне віче** в Сокали відбуде ся дня 10. л. липня с. р. на цегольни »Гериновича«. Перед вічем о 9. год. рано богослуженє в церкві св. Миколая. О годинї 11. віче з слїдуючою проґрамою: 1) реферат полїтичний, 2) реферат економічний, 3) реферат про виборчі ординациї, 4) внесеня учасників віча.

— **Наш славний сьпівак п. Евгений Гушалевич** перший тенор опери королївского краєвого театру нїмецкого в Празї, приїздить зі своєю женою п. Алїциєю Гушалевичевою, надворною саксоньскою сьпівачкою, на вакациї до родини, та дає концерт в Станиславові дня 9. липня т. є. в понедїлок. Проґраму оголосить ся пізнїйше.

— **І так зле і так недобре.** В львівскій академії ветеринариї що-раз тепер меньше слухачів, від коли жадають від них іспиту зрілости. О се роблено заходи через довгі лїта, але показало ся, що вислїд заходів вплинув на неімовірне обниженє числа слухачів. Коли передше на кождім роцї ветеринариї було і по 50, то нинї вписує ся ледви десята часть з того. Жаданє, щоби звичайні слухачі ветеринариї мали матуру, було справедливе, але оно може причинити ся до упадку ветеринариї.

— **Іменованя.** Мінїстерство торговлї іменувало старшими офіциялами почтових офіциялів: Юрія Гнатюка з Коломиї, Рудольфа Рудольфа, Івана Коттаса, Гната Ляхмаєра, Стефана Семіссона і Адольфа Скржиньского з Кракова, Івана Кукуру зі Львова, Петра Вітошиньского з Нового Санча, Стефана Боровчика з Білої, а дирекция почт і телеґрафів оставила всїх в дотеперішнім місци служби. — Секретарем повітової ради в Перемишли іменовано п. Квятковского, концептового ад'юнкта краєвого видїлу.

— **Грав на кредит.** У Львові увязнено писаря з льотерийної колєктури при ул. Ґродзїцких ч. 6, Дмитра Домбровецкого за се, що він сам грав в льотерию на кредит і своїм знакомим позваляв також так само грати і то нераз дуже високо, бо й на 200 корон нараз. Про се сьвідчать ришконди, найдені у него при увязненю. Домбровецкий міг допускати ся таких обманьств, бо властитель колєктури був неписьменний та платив все, що казав Домбровецкий. В сей спосіб натягнув писар свого принципала на 1296 корон.

— **В бібліотецї »Народного Дому«** у Львові, як доносить »Галичанинъ«, упорядковано за цїлий остатний піврік аж »429 (!) н-ровъ«. Коли таким скорим (!) ходом піде робота дальше, то можна надїяти ся, що за яких кількадесять лїт буде цїла бібліотека находити ся в порядку.

— **Чотири днї без поживи.** Настка Маркова, 45-лїтна жінка рільника з Утихович, перемишляньского повіта, вийшла онодї до тамошного двірского лїса, щоби призбирати трави, і там заблудила. Чотири днї прожила в лїсї, блукаючи без поживи і захисту. Аж четвертого дня при помочи жандармериї і 87 людий з села повело ся єї віднайти. Голодом зморена сидїла на пеньку майже без притомности, відшептуючи молитви, бо готовила ся вже на смерть.

— **Каплї на любов.** Вчера увязнено у Львові Зису Бассерову, ґардеробяну одного з львівских тівґлїв за се, що она продавала служницям каплї, що мали притягати серця мущин. Каплї набули дївчата Стрілецка і Сьвірска, але коли они нїчого не помагали, донесли про се поліциї.

— **Менажерия австрийска.** Яка? спитає кождий, а ледви хто догадає ся, що назву менажериї приложено вже до австрийского парляменту. Якийсь чесний Нїмець з Відня пише до праскої »Politik-и«, що час би вже помирити ся Нїмцям з Чехами, бо з вічного роздору народів користає лише правительство. Ми боремось, а оно робить, що хоче, без нас, а може і проти нас. Від 40 лїт бавимо ся в парлямент і дуримо себе. Раз єсьмо консерватистами, раз лїбералами, то знов творимо всякі коалїциї, а з всего того мало хлїба. За полїтикою втратили ми всяку етику і жремо ся взаїмно неначе ті дикі зьвірята в менажериї. Язикові закони, о які упоминаємось на переміну — се мали би бути ті зелїзні ґрати, якими хочемо, чи хочуть нас віддїлити від себе. Кождий нарід мав би відтак сидїти окремо у своїй клїтцї. Замість зводити нас в одно, дїлять нас. Чех має бути паном на своїм, Нїмець на своїм сьмітю, а скоро лише один вийде поза свою клїтку, має вже уважати ся чужинцем. Так дальше бути не може. Suum cuique, а відтак треба народам дати повну свободу руху. Ми всї Австрийцї і всюди повинні чути себе дома. Що се значить »границя язикова«? Чи народи мають окружати себе китайскими мурами? Нас хотять позамикати в окремі клїтки, а ми як дикі зьвіри будемо жерти ся і крізь ґрати. Відтак прийде сторожа менажерийна і буде нас палкувати по лобах, щоби зробити лад. Буває в нас і так, що часом вибирають з посеред нас красші екземпляри, садять нас до одної клїтки і велять нам скакати крізь обручі, збирати ся в ґрупи і т. д. А як бестиї заревуть, то бють нас батогами і розганяють. Якжеж часом бестиї кинуть ся на сторожа (себто: мінїстра) і загризуть єго, тодї — замикають буду, а се значить: сесия відрочена, або замкнена. Австрия не має нїякої нїмецкої місиї, она має бути лише австрийскою. Нам треба іти разом і здобувати свободу і добро для всїх. Урядники повинні знати мови краю, в котрім жиють і котрого хлїб їдять. Австриї задачию є зблизити нїмецку культуру до славяньскої. Се місия Австриї. — Нїмець сказав відай щиру правду, порівнявши австрийский парлямент з менажериєю. Сумно, але правдиво.

— **Жиди в Румунії.** Румуньске правительство приперло своїх жидів до стїни так тїсно, що они задумали мабудь зовсїм покинути сей невдячний край та переселити ся де-небудь, щоби лише не жити під гнетом. Видно, добре они дали ся взнаки Румунам, коли само правительство вмішало ся в справу та висилає тепер своїм коштом всїх жидівских еміґрантів до границї. Недавно донесли ми, що дві партиї таких жидівских переселенцїв мандрували через Галичину, одна по другій, піхотою до Гамбурґа; сотки родин переселили ся на Крету, до Палєстини і Америки. Минулої ночи, як доносять телеґрами, виїхали знова з Ґалачу 170 жидів до Америки. Кілько їх приїхало, або ще приїде до Галичини, се доси не звісне, але що без того не обійде ся, то певно. Наша Галичина, се їх обіцяний край, они розжили ся ту мов в своїй вітчинї та становлять у нас майже сему часть населеня. Щоби ми дали, щоби і наші жиди виеміґрували з Галичини: не лишень гроші на зелїзницю до границї, але і харч та опіку. Та на жаль, котрий поїде до Америки, повертає звідтам як найскорше, бо там нема »ґоїв«.

— **Князь болгарский Фердинанд**, що недавно виїхав з Софії, не подавши до відомости своїх горожан напряму подорожи, явив ся incognito на парискій виставі.

— **Конґрес рільників** відбуває ся на днях в Парижи з нагоди вистави під проводом мінїстра Діпі і Мелїна. На конґрес явило ся над 500 репрезентантів рільничого стану з всїх европейских держав. Предметом нарад є справа конкуренциї збіжа американьского, через що падуть цїни европейского збіжа. З Австро-Угорщини бере участь в конґресї угорский мінїстер рільництва Дараній.

Др. Жівни під ключем. Наші читателї пригадуть собі, що перед десяти лїтами одержували почтою з Відня без передплати нїмецку ґазету »Der Parlamentaer«. Дневник сей будьто заступав славяньску справу в Австриї, а на дїлї був се орґан, піддержуваний российскою амбасадою у Відни для пан-московских цїлий. Редактором сего дневника був др. Živny, Чех з роду, але наймит московский. Сам Жівни студіював право на унїверситетї віденьскім, а відтак докторизував ся в Кракові. Яко чоловік на становищи оженив ся Жівни з донькою редактора »Tribün-и« Скрейшовского, дописував до сего тижневника, а потім заснував »Parlamentaer-a«, в котрім між иньшими вів пропаґанду оправославленя австрийских Славян, іменно Чехів. Сам Жівни приняв навіть православіє і наклонив деяких віденьских Чехів до зміни віри. Сей п. Жівни зчез відтак з полїтичного овиду і виринув доперва 1. липня на зборах в Празї, де так став греміти проти панґерманїзму, що аж за обиду маєстату відведено єго просто з зборів до »Іванової хати«. Здає ся, що за ним не заплаче жаден Чех-патріот. Рівночасно майже з Жівним промовляв на зборах товариства »der katholiche Volkschutz« у Градци стирийскім крилошанин Ер (Oer). Бесїдник подав до відомости присутних, що згадане товариство приготовляє велике цїсарске торжество в 70. річницю родин цїсаря під протекторатом намісника Стириї, ґр. Клярого. Торжество се відбуде ся як-раз в Градци длятого, щоби дати знати сьвітови, що Градець є ще »Kaisertreu«, і що там находять ся ще »Kaisertreue Maenner«. Се сказав крил. Ер не без підстави, бо дїйсно Градець стирийский став нинї розсадником прусофільства. Він бойкотує війско (Боснаків) і військову музику, сьпіває при всякій нагодї »Wacht am Rhein«, має вже свою Bismarkgasse і вибирає всяких Велєнгофів та Померів до парляменту. Тілько дивно, чого правительство, знаючи про сю пруску аґітацию дуже докладно, не примінить до Градчан ті самі міри, які примінило до Жівного? Ґр. Клярі повинен би мірити рівною міркою стирийских прусофілів, що і Жовного.

— **Лїпше пізно, чим нїколи.** До б. професора в Варшаві п. Івана Аспіса, 91-лїтного старця, зголосив ся онодї один єго бувший ученик, що має тепер 71 лїт, з прошенєм, щоби п. Аспіс приняв від него квоту 18 рублїв. Ся квота повстала з 1 рубля, який належав ся п. Аспісови як шкільна оплата, а з него наросло тепер за 52 лїт 18 рублїв. Старенький професор, урадований виїмковим поведенєм і памятию свого ученика, приняв принесені гроші і роздїлив їх між убогих.

— **Довголїтний контракт** заключило недавно в Анґлії француске правительство. Будинок францускої амбасади в Льондонї показав ся за малий, так що конечно потреба єго було розширити. Сусїдний ґрунт, де можна було прибудовати одно крило до амбасади, належав до монастиря і після анґлїйских законів не можна єго було продати. Справу полагоджено отже в той спосіб, що винанято ґрунт на 999 лїт, або до р. 2899. Такого контракту чейже ще нїодин з нотарів не списував.

— **Зелїзничий альманах** за остатний рік видало мінїстерство зелїзниць. В нїм містить ся шематизм урядників, властий та зелїзничих інституций з датами про рух на державних зелїзницях в Австриї.

— **На прогульку до Тухлї**, що відбуде ся сеї недїлї продає білєти по 2 коронї від особи книгарня Альтенберґа у Львові і комітет в будинку зелїзничої дирекциї. Рівночасно можна набути купони на обід в Тухлї по 1 К. 60 сот. Поїзд виїздить зі Львова в недїлю рано, а вертає вечером того самого дня.

— **Дрібні вісти.** Президент висшого краєвого суду др. Тхоржницкий повернув з візитациї суду в Сяноку та обняв урядованє. — Віцепрезидент вис. краєвого суду др. Дилєвский виїздить завтра на 6-тижневу відпустку. — Державний прокуратор п. Гайдерер виїхав вчера на кількатижневу відпустку до Тараси в Швайцариї. — Генрик Ібзен — як доносять з Копенгаґи — небезпечно занедужав. — Процес проти Сіпіди, що устроїв атентат на кн. Валїї, почав ся вчера в Брукселї. — На стациї Зосимівка, коло Харкова, вискочив із шин зелїзничий поїзд, причім 8 осіб пожило смерти, а 30 є тяжко ранених.

Телеґрами.

Відень, 4. липня. Рада міска ухвалила дальших 370.000 К. до вже ухвалених 1,800.000 К. на фундацийні цїли з нагоди 70-лїтних уродин цїсаря. Відтак принято внесенє наданя бурмістрови др. Люеґерови почесного горожаньства міста, в признаню єго незвичайних заслуг коло розвою Відня. Вкінци переведено вибір міского видїлу, виключно зпоміж християньско-социяльних радних.

Петербург, 4. липня. »Правіт. Вєстнік« оголошує царский указ в справі часткового знесеня депортациї на Сибір.

Рим, 4. липня. Папа римский приняв вчера сто хорватских паломників в сикстиньскій каплици.

Берлин, 4. липня. Цїсар Вільгельм вислав кондолєнцийну депешу до баронової Кетелєрової, матери убитого нїмецкого амбасадора.

Петербург, 4. липня. Після урядового рапорту Россия стратила до тепер в Китаю 40 офіцирів і 56 рядових, а ранних є 7 офіцирів і 190 рядових.

Париж, 4. липня. На вчерашній мінїстериялній радї мінїстер Делькач подав до відомости, що одержав від француского конзуля з Шанґаю телеґраму з донесенєм, що кн. Пуан і ґенерал Канґ-сі загорнули усю власть в свої руки, заняли цїсарску палату в Пекінї і видали розказ всїм віцекоролям, щоби виступили ворожо проти всїм чужосторонцям без виїмки. Віцекоролї полудневого і середущого Китаю відмовили послуху.

Льондон, 4. липня. Телеґрами з Шанґаю доносять про нові битви коло Тієнтсіну та про зраненє віцеадмірала Сеймура.

Париж, 4. липня. Після ширеної тут поголоски, анґлїйска амбасада мала одержати звістку про убитє анґлїйского і француского посла в Пекінї.

Вільгельмсгафен, 4. липня. Вчера перед полуднем відплинули звідси транспортові кораблї »Вітекінґ« і »Франкфурт« серед оваций згромадженого народа, до Китаю. При відїздї кораблїв були присутні: цїсар, цїсарева і богато князїв.

Льондон, 4. липня. Телеґрама льорда Робертса з Преториї доносить, що Гунтер переправив ся через ріку Валь та з ним злучила ся бриґада Макдональда. По дорозї они нїгде не подибали неприятеля. Командант патролї з віддїлу Девета взяв до неволї в дорозї з Гейльброну до Кронштату начальника »Союза Африкандерів« Веселі-ого. Клєри заняв без всякого опору місто Ґрайлїнґштат, але день перед тим звів борбу з Боерами, в якій стратив своїх 5 людий.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд подяний після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	до Львова — приходить о годині	
	6·10		з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
	6·20		з Чернівців (Іцкан. Галацу), Станиславова
	6·46		з Брухович, щод. від 13. мая до 16. вер. вк.
	7·45		з Янова
	7·40		з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
	8·00		» » на дв. головний
	8·05		з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия
	8·15		з Сокаля, Рави рускої
1·35	8·50		з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.
	11·45		з Ярослава і Любачова
	11·55		зі Станиславова (Керемезе, Потутор)
	12·55		з Янова
	1·15		зі Сколього, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.
	3·14		з Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.
2·20	5·17		з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
2·35	5·40		» » » на дв. голов.
	5·45		з Кракова
1·45	5·55		з Чернівців, Іцкан
	6·00		з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч			
	7·24		з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і сьв.)
	8·28		з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)
	8·50		з Брухович від 13. мая до 16. вересня щод.
	9·23		з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.
8·40 2·31	9·45		з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова
12·20	10·00		з Чернівців. Букарешту, Гусятина, Потутор
	10·15		з Лавочного (Пешту) Хирова
	10·12		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·30		» » » на дв. голов.
	12·05		зі Стрия, зі Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·12		з Підволочиск на дворець Підзамче
	3·35		» на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	зі Львова — відходить о годині	
	6·25		до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
1·53	6·30		до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
2·08	6·43		» » » дв. Підзамче
	6·35		до Станиславова, Підвисокого, Потутор
8·30 2·55	8·40		до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	9·00		до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	9·15		до Янова
	9·25		до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
	9·42		» » дв. гол.
2·55	9·55		до Чернівців, Станиславова
	10·20		до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
	1·25		до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
	2·15		до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділї і сьвята
	3·05		до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·15		до Янова щоденно від 13 мая до 16. вер.
	3·26		до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер
	3·30		до Ряшева, Хирова, Любачова
Ніч			
	6·10		до Станиславова
	6·13		до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марця 1901 щоденно
12·40	6·30		до Кракова (Відня, Берлина. Варшави)
	6·50		до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	7·10		до Тернополя дворець головний
	7·33		» дворець Підзамче
	7·25		до Сокаля і Рави рускої
	7·48		до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і сьв.)
	9·12		до Янова від 1. мая до 15. вересня
2·51	10·40		до Чернівців і Іцкан
	10·50		до Кракова, Відня, Варшави
	11.00		до Підволочиск, Бродів дв. голов
	11·25		» » дв. Підза
	4·15		до Кракова, Відня, Верлина, Самбора
	4·45		до Брухович від 13. мая до 17. вер. щод.

ЗАМІТКА: Гора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно-европейский різнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держ. (Львів, ул. Красїцких ч. 5) уділяє пояснень в справахзе лїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсї деннім не числячи ніякої провізиї.

Товариство взаїмного кредиту „ДНЄСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5½ % і 1% додатку на кошта адміністрацийні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителїв або за інтабуляциєю, над 500 корон тілько за інтабуляциєю на першім місци, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт. Сьвященики, не посїдаючі реальностий, мусять крім поруки двох ручителїв предложити єше полїсу житєву; обезпечитись можна через «Днєстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінаций.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентованя від **членів і третих осіб** по **4%**.

Удїл членьский виносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тілько член обезпечений в »Днєстрѣ«.

Інформациї уділяє Дирекция листовно або аґенти Товариства взаїмних обезпечень «Днєстеръ».

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Інформациї і посередництво до заключеня ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЄВИХ в найкористнїйших комбінациях.

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНЄСТЕРЪ“

перше і одиноке руске Товариство асекурацийне, **припоручене** Всч. Духовеньству і всїм вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариятам** всїх **трех** епархій, обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зернї і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід огневих**.

Стан фондів ґваранцийних з днем 31-го грудня 1899 виносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	„	—	„	
„ специяльна	1.684	„	80	„	
Фонд основний	72.000	„	—	„	
„ емеритальний	18.166	„	60	„	

Тарифи »Днєстра« дуже умірковані, услівя обезпечень корисні, а шкоди лїквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року виносили виплачені **шкоди** 1,669.565 кор. 38 сот. **Полїси** »Днєстра« приймає **Банк краєвий** і **Каси ощадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенцї, Теребовли і Залїщиках при **позичках** гіпотечних.

На житє можна обезпечитись **через »Днєстеръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкористнїйші услівя, представляє своїми фондами найбільшу ґваранцию і видає полїси і квіти в рускім язицї. **Зголошеня** о уділенє аґенций в окрестностях, **де нема** близько аґентів »Днєстра«, **приймає ся**.

»Днєстеръ« виплатив аґентам по конець 1899 р. провізиї **216.714 корон**.

Львів, ринок ч 10. (дім »Просьвіти«)

Позички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. »Днєстеръ« на 5½ % і 1% додатку на кошта адм.

Артистичне заведенє ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптики Вп. Міколяша).

Виконує дуже красно всїлякі роботи, а іменно: **печатки кавчукові і металеві** для громад і урядів парохіяльних. **Шильди мальовані** на шклї, дереві, блясї та полотнї. Всїлякі лякерованя, позолочуваня хрестів. **Таблиці і шильди ляні** з ріжних металїв, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

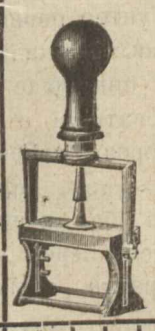

Ґравури на металю та дорогих камінях, **печатки, штанци, відзнаки, букви, моноґрами, герби і ґузики** до упряжи та лїбериї. **Марки печаткові**, бляшки шпунт. для броварів. **Нуморатори і стемплї на датум.** Обцяги до пльомб, шабльони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цїнники даром і франко.

Всїлякі **КУПОНИ** і **вильосовані цїнні папері** виплачує без потрученя провізиї або коштів **Контора виміни** ц. к. упр. гал. акц. **БАНКУ Гіпотечного.**

Видає і відповідає за редакцию **Стефан Кульчицкий**.

З друкарнї В. А. Шийковского.